

Z historie českého stolního tenisu – 37. Díl

Prokopcov poprvé s titulem

Hned ve své druhé sezoně, kdy mohl Dmitrij Prokopcov po získání českého občanství startovat na mistrovství republiky, se radoval z titulu. Ročník 2009/2010 zahájil skvěle na Světovém poháru družstev, když v utkání s Německem porazil dva hráče elitní třicítky světového žebříčku Süsse a Bauma. Škoda, že čtvrtfinálový duel poznamenala diskvalifikace Petra Korbela za opakované porušení pravidel. Dvakrát mu totiž na turnaji neprošla kontrolou jeho pálka. Češi s Německem prohráli 2:3, ovšem Prokopcov hrál výtečně.

Svoji skvělou formu potvrdil i na šampionátu v Hodoníně, kde nenašel ve dvouhře přemožitele. Ve finále porazil svého oddílového kolegu z El Niña Tomáše Konečného a poprvé se radoval z titulu. To Renáta Štrbíková se ze zlaté medaile těšila už posedmé a těšil ji také fakt, že ji vybojovala ve finále proti Ivetě Vacenovské.

Prokopcov s Konečným, Treglerem a Michalem Obešlem si ve finále extraligy bez větších problémů došli pro další mistrovský titul. Dvůr Králové porazili 3:0 na utkání a ztratili přitom jen jediný zápas. Potvrdili svoji naprostou suverenitu v sezoně. O svoji nadvládu v ženské extralize naopak přišly hráčky Hodonína, které se ani neprobojovaly do finále. Ztroskotaly na Frýdlantu nad Ostravicí, za který skvěle zahrála Jana Dobešová. Z titulu se ovšem po pěti letech radovaly hráčky Břeclavi. Renáta Štrbíková společně s běloruskou obránářkou Jelenou Dubkovou a Kristýnou Mikulcovou nedaly soupeřkám ze severu Moravy šanci. Už z toho důvodu, že ve finále nehrála právě Jana Dobešová.

Vrcholem sezony pak byl světový šampionát družstev v Moskvě. Těžko se dalo čekat, že muži zopakují páté místo z posledních dvou ročníků, takže konečná 9. příčka byla velmi dobrá. Ve skupině Češi prohráli pouze s Jižní Koreou a Švédskem. Porazili naopak Ukrajinu, Rumunsko a Taiwan, takže mohli teoreticky bojovat i o medaile. Jenže hned v prvním utkání play off svěřenci trenéra Tomáše Demka nestačili na domácí Rusko a po dvou následných výhrách nad Švédskem a Rakouskem ve skupině o 9. – 12. místo skončili tedy devátí.

Ženy do Ruska odcestovaly bez Renáty Štrbíkové, která měla studijní povinnosti. V základní skupině vyhrály pouze nad Spojenými státy. Prohrály naopak s Nizozemskem, Singapurem, Španělskem a Německem, takže je čekaly boje o záchranu v elitní divizi. Prohrály se Slovenskem, pak sice porazily Rakousko, ale následná prohra s Anglií znamenala, že se s elitní divizí musí rozloučit. Obsadily 22. místo.

Bronz mužů v Ostravě

V září 2010 začalo v Ostravě 29. mistrovství Evropy, které domácí tým mužů ozdobil bronzovými medailami. Po pěti letech opět mužské družstvo stálo na stupních vítězů a byla to zejména pro nejstaršího hráče českého týmu Petra Korbela, který se narodil v nedalekém Havířově, ta nejlepší odměna za roky strávené v reprezentačním dresu.

Trojice Korbel, Šimončík a Prokopcov (Vráblík a Tregler fandili z lavičky) skvěle turnaj začala, když porazila Řecko. Pak nechal proti Německu trenér Demek odpočívat Korbela a do boje poslal Jiřího Vráblíka. S mistry Evropy však Češi prohráli, ovšem před posledním utkáním ve skupině mohli být v klidu. Poláci prohráli s Řeckem vysoko 0:3, takže domácímu výběru k postupu stačilo proti Polsku vyhrát jednu dvouhru. Tu zařídil Korbel proti Wang Yengyi a čtvrtfinále bylo jisté.

V boji o medaili český tým čekali Rusové. Utkání nezačalo dobře a po dvou singlech domácí prohrávali 0:2. Veliký obrat nastartoval Josef Šimončík, když porazil Kuzmina. Pak Korběl bez ztráty sety přehrál Smirnova a když Prokopcov nepovolil Skačkoví také ani set, mohli po proměněném mečbolu jeho spoluhráči radostně skákat přes ohrádky a společně se radovat. „Už jsem šel do toho zápasu uvolněný. Kluci odvedli za nepříznivého stavu skvělou práci a byli jsme na koni. Neskutečně nám pomohli diváci, myslím, že i kvůli tomu byl Skačkov trochu nervózní a kazil jisté balony,“ komentoval rozhodující souboj Dmitrij Prokopcov.

V semifinále Češi nastoupili proti Bělorusku v čele s legendárním Vladimírem Samsonovem. Ten také zařídil dva body a třetí přidal hned v úvodní dvouhře obranář Ščetinin. Prokopcov na něj tentokrát nevyzrál. Domácí tým mužů skončil na bronzovém stupínku, ale i tak to byl úspěch jako hrom.

Ženy nezačaly turnaj družstev dobře. Prohrály těsně s Maďarskem, byť už vedly 2:0 na zápasy. Ve druhém utkání naopak nejtěsnějším rozdílem porazily Bělorusky. Ironií bylo, že ani tato výhra nad tradičně velmi nepřijemnými soupeřkami k postupu nestačila. České reprezentantky sice porazily, podobně jako Maďarky a Bělorusky, ještě Švédsko, ale nakonec při stejném počtu vítězství (Bělorusky porazily Maďarky rovněž 3:2) rozhodovala minitabulka těchto tří týmů. V ní o jeden jediný o jeden set skončily Češky třetí. Ve skupině o 9. – 16. místo pak porazily postupně Lucembursko, Chorvatsko a Ukrajinu, takže skončily deváté. Zklamání však bylo obrovské, čtvrtfinále snad ani blíž být nemohlo.

I v soutěžích jednotlivců byla jedna medaile doslova na dosah. Deblový pár Vacenovská – Štrbíková se probojoval až do čtvrtfinále, kde měl proti Maďarkám Tóthové s Potaovou tři mečboly. Poslední krok k postupu mezi čtyři nejlepší však česká dvojice udělat nedokázala. Ve dvouhrách se nejdál dostal Josef Šimončík. Postoupil až mezi šestnáct nejlepších a v boji o postup do čtvrtfinále prohrál s Francouzem Mattenetem. Korbela vyřadil ve 3. kole Rakušan Schlager, dvě nejlepší Češky prohrály s naturalizovanými Číňankami. Štrbíková s Hu Melek z Turecka, Vacenovská s Lucemburčankou Ni Xia Lian.

Turnaj v ostravské ČEZ Aréně se změnil v galapředstavení Němce Timo Bolla, který vyhrál dvouhru, společně s krajanem Christianem Süsem ovládli čtyřhru a byl pochopitelně i klíčovou osobností německého týmu v bojích o titul v soutěži družstev. Čeští fanoušci se museli spokojit s jediným cenným kovem. Do hlediště jich ovšem chodilo hodně. S výjimkou šampionátů v Německu víc, než kdekoliv jinde. Patnáct set až dva tisíce diváků v hale každý den, to neměli ani na mistrovství světa v květnu v Moskvě.

